

[Miljøministeren]

fremkomme under en *offentlighedsprocedure*, således at planerne eventuelt kan behandles sammen med regionplaner og kommuneplaner. Planlægningsbestemmelserne i lovforslaget er derfor affattet med loven om lands- og regionplanlægning som forbillede.

For at opnå en tilstrækkelig *fælles styring* af sagerne om benyttelse af vand foreslås reglerne om indvinding af overfladevand til vanding og dambrug – der hidtil har været reguleret i vandløbsloven og som hovedregel administreret af vandløbsretterne – overført til vandforsyningslovgivningen. Lovens område vil herefter være udvidet til at omfatte indvinding af alt grundvand og overfladevand.

Dette betyder bl. a., at der kræves tilladelse til enhver form for indvinding af vand. Dette gælder også grundejernes indvindingsret til begrænset vandindvinding på egen grund. Denne ret er allerede begrænset i den gældende lov, og det er som hidtil ikke tanken, at en tilladelse til sådan vandindvinding skal kunne afslås, medmindre det er praktisk muligt at skaffe ejendommen en anden hensigtsmæssig vandforsyning.

For at opnå den bedste fordeling af ressourcerne set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt, er det endvidere – svarende til forskellige udenlandske ordninger – foreslået, at alle vandindvindingstilladelser fremtidig skal tidsbegrænses. Tilladelse til vandindvinding skal således meddeles for et bestemt tidsrum, som højst kan være 30 år. For indvinding til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug er tidsrummet dog – som hidtil – med hensyn til grundvand højst 15 år og med hensyn til overfladevand højst 10 år. Efter forslaget skal samme tidsfrister, regnet fra lovens ikrafttræden, også gælde for allerede givne indvindingstilladelser.

En bortfaldet vandindvindingstilladelse skal dog efter forslaget meddeles på ny i det omfang, der fortsat er behov for vandindvinding, medmindre samfundsmæssige hensyn er til hinder for det.

Som nævnt indstillede udvalget vedrørende vandforsyning i hovedstadsområdet, at man imødegik problemerne omkring vandforsyningen ved at give mulighed for en stærkere styring af den almene vandforsyning i hovedstadsområdet, og i lovforslaget er der foreslået regler om forsyningspligt i overensstemmelse med udvalgets indstilling,

men gældende for hele landet. Bestemmelserne går i hovedtræk ud på, at almene vandforsyningsanlæg får pligt til at påtage sig udvidelser eller deltage – også udgiftsmæssigt – i videreudviklingen af et områdes almene vandforsyning.

Endelig foreslås reglerne om tilsyn og kontrol udbygget i forhold til den gældende lov, og muligheden for at stille krav til vandets kvalitet er foreslået udvidet.

Under folketingets behandling af udskydelsen af vandforsyningslovens revision i 1976 blev spørgsmålet om principperne for anvendelsen og prioriteringen af vore vandressourcer drøftet, og den daværende miljøminister tilkendegav, at miljøstyrelsen ville fremkomme med en redegørelse om disse problemer, således at folketinget i forbindelse med revisionen af loven ville få mulighed for en drøftelse af en samlet vandpolitik på grundlag af redegørelsen.

Miljøstyrelsen har i sin redegørelse stillet forslag om en nærmere prioritering af vandressourcerne. En sådan prioritering er helt nødvendig i områder, hvor vandforekomsterne er sparsomme, eller hvor øget vandindvinding vil medføre uacceptable virkninger på omgivelserne.

Der er enighed om, at befolkningens almindelige forsyning med drikkevand må gå forud, medens landbrugsorganisationerne under forhandlingerne om lovforslaget har givet udtryk for, at den forøgelse af væksten i den animalske produktion i de kommende år – som landbruget og regeringen er enige om – må forudsætte, at de nødvendige vandmængder stilles til rådighed for markvanding forud for de øvrige hensyn, der er nævnt i miljøstyrelsens redegørelse, f. eks. hensynet til, at der er så meget vand i vore vandløb, at det naturlige plante- og dyreliv kan bevares.

Det er mit håb, at vi i forbindelse med lovforslagets behandling her i folketinget og i udvalget kan få en debat om vandressourcernes prioritering, bl. a. på baggrund af miljøstyrelsens redegørelse, således at folketingets holdning til dette vigtige spørgsmål kan blive kendt, forinden de administrative regler i henhold til lovforslaget skal udarbejdes. Disse regler vil blive udarbejdet i samarbejde med de kommunale organisationer, erhvervsorganisationerne og miljøorganisationerne.

Jeg mener, at der med det forslag til ny vandforsyningslov, der nu fremsættes, er